

“Elke dag opnieuw ben je aan tijd gebonden”

KNOKKE-HEIST Anne Mie Kerckhof (65) zorgt als mantelzorgster voor haar dementerende moeder Simone Costers (89). “Het legt een serieuze druk. Zelf heb ik nog weinig vrijheid”, vertelt Anne Mie.

“Zo’n tien jaar geleden zagen we voor het eerst dat er iets niet klopte”, aldus de Westkapelse Anne Mie, wiens vader in 1992 overleden is. “Terwijl in het huis van moeder vroeger altijd alles piekfijn in orde was, bleef plots de afwas staan, vergat ze de krant uit te halen, te eten... Ik ben toen begonnen met iedere middag voor haar te koken. Geleidelijk aan nam ik ook meer en meer taken in het huishouden over, terwijl moeder meer en meer verward werd.”

“Ondertussen doet ze niks meer in huis en zit ze constant in haar

zetel. Ik probeer drie keer daags bij moeder langs te gaan om haar te helpen. Ze woont hier vlakbij in de Dorpstraat. We zijn met zeven kinderen. Mijn zus Rita woont naast mijn moeder. Zij is verpleegster en neemt de medische zorg voor haar rekening. Een van mijn broers neemt het financiële luik ter harte. Mijn andere broers en zusters werken nog”, vertelt Anne Mie. Haar eigen echtgenoot is intussen tien jaar overleden en ze heeft ook nog de zorg over haar 41-jarige thuiswonende zoon.

VEEL GEDULD

Anne Mie Kerckhof: “Als mantelzorgster moet je veel geduld hebben.” (foto DM)

“Het moeilijkste aan mantelzorg is dat ik elke dag opnieuw aan uur en tijd gebonden ben. Zelf heb ik nog weinig vrijheid. Het legt een serieuze druk. Sinds kort gaat

moeder twee dagen in de week naar het dagcentrum, zodat ik het toch even wat rustiger heb. Mantelzorg is voor mij hulp bieden zodat hij of zij zolang moge-

lijk in zijn of haar eigen huis kan blijven. Moeder woont nog thuis en dat willen we zo lang mogelijk zo houden. Pas als er constant iemand bij haar moet zijn, overwegen we om haar naar een rusthuis te brengen. Beginnende mantelzorgers kan ik aanraden om veel geduld te hebben. Rustig blijven en als ze twintig keer dezelfde vraag stelt elke keer antwoorden”, aldus Anne Mie, die geniet van haar pensioen als naaister, maar ook nog tekent voor het poetswerk in de Sint-Niklaaskerk van Westkapelle. “Ik doe dat graag. Voor mij is dat naast de mantelzorg een ideale ontspanning. Als mijn moeder er niet meer is, zal ik niet aarzelen om me voor iemand anders als mantelzorgster in te zetten.” (DM)